Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Georgeta Grozav.
Dosarul nr. 2a-3241/24 (2-24006565-02-2a-08082024)

D E C I Z I E

26 martie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Panov Ana
Judecătorii: Corlăteanu Diana și Bagrin Lucia
Grefier: Jumiga Tamara

examinând în şedinţă de judecată publică cererea de apel declarată de Luchian Nicolae împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 iunie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Țugui Ion către Luchian Nicolae privind restituirea avansului, încasarea prejudiciului moral şi a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 29 decembrie 2023, Țugui Ion a înaintat cerere de chemare în judecată către Luchian Nicolae privind restituirea avansului, încasarea prejudiciului moral şi a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 4 iulie 2023, pârâtul Luchian Nicolae a primit de la Bîscu Veaceslav, avansul în sumă de 1 000 euro, pentru a vinde terenul cu nr. cadastral ***** amplasat în *****. Ulterior, la 26 iulie 2023, pârâtul Luchian Nicolae a mai primit de la Bîscu Veaceslav, suma de 1 000 euro.

Relevă că la 8 decembrie 2023 a fost încheiat contractul de cesiune de creanță prin care reclamantul Țugui Ion, în calitate de creditor (cesionar) a primit (acceptat) dreptul de a cere de la debitorul Luchian Nicolae, executarea obligațiunii - de a vinde terenul cu numărul cadastral *****, amplasat în *****, f/n, fie obligația de restituire a sumei de 2 000 euro, care a fost achitată de cedentul Bîscu Veaceslav debitorului Luchian Nicolae.

Menționează că la 8 decembrie 2023 a transmis pârâtului, cerere prealabilă prin care i-a adus ultimului la cunoștință despre cesiunea de creanță dintre Bîscu

Veaceslav și Țugui Ion și i-a fost oferit un termen de șapte zile din momentul recepționării pentru a încheia contract de vânzare - cumpărare a terenului cu numărul cadastral *****, amplasat în ***** către Țugui Ion, fie restituirea sumei de 2 000 euro.

Comunică că la 14 decembrie 2023, pârâtul a recepționat cererea prealabilă, însă în termenul acordat nu a întreprins nici o acțiune, astfel termenul devenind scadent la 21 decembrie 2023.

Țugui Ion a declarat că plata în avans reprezintă o plată preventivă, ca un mijloc de garantare a executării contractului, dar nu este în stare să confirme încheierea contractului și să garanteze executarea obligației, căci partea care a efectuat o plată în avans este în drept să pretindă restituirea, practic în toate cazurile de neexecutare a contractului.

Solicită încasarea de la Luchian Nicolae în beneficiul lui Țugui Ion, a sumei de 2 000 euro, cu titlu de plată în avans achitați conform recipisei din 4 iulie 2023, pentru procurarea bunului imobil teren cu suprafaţa de 0.0473 ha., număr cadastral *****, amplasat pe ***** f/n, în satul Colonița, mun. Chișinău, încasarea prejudiciului moral în mărime de 2 000 lei, încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 11 161 lei, format din 10 000 lei pentru asistența juridică și 1 161 lei taxa de stat.

Poziția instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 iunie 2024, cererea de chemare în judecată depusă de Țugui Ion, a fost admisă. S-a încasat de la Luchian Nicolae în beneficiul lui Țugui Ion, datoria formată în baza recipisei din 4 iulie 2023 și 26 iulie 2023, prin restituirea avansului, în mărime de 2 000 euro, prejudiciul moral în mărime de 2 000 lei, cheltuielile pentru asistenţa juridică în mărime de 10 000 şi taxa de stat în mărime de 1 161 lei.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 9 iulie 2024, Luchian Nicolae a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 iunie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Argumentele părţilor:

În motivarea cererii de apel, apelantul Luchian Nicolae a invocat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond.

Afirmă că nu i-a fost comunicată cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, contrar art. 276, alin. (3) din Codul de procedură civilă, precum și faptul că n-a fost înștiințat despre acțiunea în cauză contrar art. 100 alin. (1) și art. 102, alin. (6) din Codul de procedură civilă, fiindu-i încălcat dreptul la apărare.

Relevă că despre hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 iunie 2024 a aflat pe 2 iulie 2024.

Indică că prin recipisele din 4 iulie 2023 și 26 iulie 2023 a primit banii de la Bîscu Veaceslav, dar nu de la Țugui Ion, astfel consideră că acesta este reclamant necorespunzător, nu poate primi acești bani. Mai mult de atât, pretențiile de împrumut nu prevăd încasarea prejudiciului moral.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de apel a expediat în adresa intimatului cererea de apel, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă până la data examinării apelului, nu a fost depusă referință asupra cererii de apel.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost pronunțat la 10 iunie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 3 iulie 2024 (f. d. 50), Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Poziția părților în apel:

În ședința de judecată a instanței de apel, părțile pe dosar, nu s-au prezentat, procedura de citare a fost respectată. Astfel, instanța de apel consideră posibilă examinarea cauzei în apel, în lipsa părților. Or, potrivit art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră cererea de apel ca fiind neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, cu menţinerea hotărârii contestate a primei instanţe, din motivele ce succed.

În acord cu prevederile art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În temeiul art. 373 alin. (1), (2), (3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care

motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Instanța de apel reține că, la 29 decembrie 2023, Țugui Ion a înaintat cerere de chemare în judecată către Luchian Nicolae privind restituirea avansului, încasarea prejudiciului moral şi a cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii depuse de Țugui Ion și a încasat de la Luchian Nicolae în beneficiul lui Țugui Ion, datoria formată în baza recipisei din 4 iulie 2023 și 26 iulie 2023, prin restituirea avansului, în mărime de 2 000 euro, prejudiciul moral în mărime de 2 000 lei, cheltuielile pentru asistenţa juridică în mărime de 10 000 şi taxa de stat în mărime de 1 161 lei.

Conform art. 5 din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În acord cu art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În temeiul art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

În acord cu prevederile art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Articolul 992 din Codul civil stipulează că contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. (2) Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Conform art. 994 alin. (1) și (2) din Codul civil, oricine își poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel. Părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor.

În temeiul art. 1242 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Astfel, Codul civil reține că norma legală menționată nu conţine reguli speciale cu privire la forma contractului de împrumut, urmând să fie respectate regulile generale referitoare la forma actului juridic, adică prevederile art. 308-309 din Codul civil, conform cărora act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile. Actului juridic unilateral se aplică în modul corespunzător dispoziţiile privind obligaţiile şi contractele dacă aceasta nu contravine legii sau caracterului unilateral al actului juridic. Astfel, contractul de împrumut, fiind un contract sinalagmatic, ce se caracterizează prin reciprocitatea și interdependența drepturilor și obligațiilor ce-i revin celor două părți, generează drepturi și obligații corelative pentru fiecare parte contractantă.

În temeiul dispozițiilor art. 823 alin. (1) din Codul civil, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior.

Coroborând prevederile legale enunţate la materialul probator administrat în speţă, Completul judiciar reține ca fiind justă concluzia primei instanțe cu referire la temeinicia pretenția lui Țugui Ion referitor la încasarea sumei în mărime de 2 000 euro.

Colegiul judiciar menționează că actele cauzei, și anume, recipisa anexată la actele cauzei (f. d. 10) se confirmă cu certitudine că la 4 iulie 2023 și la 26 iulie 2023, Țugui Ion a primit de la Bîscu Veaceslav, în total suma de 2 000 euro.

La fel, se reține că la 8 decembrie 2023 a fost încheiat contractul de cesiune de creanță prin care Țugui Ion, în calitate de creditor (cesionar) a primit (acceptat) dreptul (în locul (cedent) de a cere de la debitorul Luchian Nicolae, executarea obligațiunii - de a vinde terenul cu numărul cadastral *****, amplasat în *****, fie obligația de restituire a sumei de 2 000 euro, care a fost achitată de cedentul Bîscu Veaceslav debitorului Luchian Nicolae.

În același timp, la materialele dosarului lipsesc probe care ar confirma achitarea de către Luchian Nicolae a datoriei menționate.

Prin urmare, Completul judiciar conchide că, după cum corect a reținut și instanța de fond, Luchian Nicolae, contrar obligațiunilor asumate prin recipisa anexată la actele cauzei, în coroborare cu prevederile art. 774 și 776 din Codul civil, nu a achitat datoria.

În acest sens, Colegiul judiciar respinge ca nefondate alegațiile apelantului precum că nu a împrumutat de la Țugui Ion, suma datoriei, nefiind obligat să o restituie acestuia. Or, după cum s-a indicat supra, la 8 decembrie 2023 a fost încheiat contractul de cesiune de creanță prin care Țugui Ion, în calitate de creditor (cesionar) a primit (acceptat) dreptul (în locul (cedent) de a cere de la debitorul Luchian Nicolae, executarea obligațiunii.

Cu referire la cuantumul prejudiciului moral, Completul notează că în temeiul dispoziţiei art. 2036, alin. (1) şi alin. (2) din Codul civil prevede că, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Conform art. 2037 din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Instanţa de recurs accentuiază că cuantumul compensaţiei acordate depinde şi de durata menţinerii consecinţelor vătămării. Prejudiciile morale pot fi temporare sau permanente.

Stabilind cuantumul compensaţiei pentru prejudiciul moral, instanţa de judecată trebuie să ţină cont de măsura în care această compensaţie poate acorda persoanei vătămate o anumită satisfacţie.

Deşi cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare, daunele morale se stabilesc prin apreciere, ca urmare a aplicării criteriilor referitoare la consecinţele negative suferite de cei în cauză, în plan fizic,

psihic şi afectiv, importanţa valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care acestea au fost percepute consecinţele vătămării.

Toate aceste criterii se subordonează conotaţiei aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real şi efectiv produs, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogăţire fără justă cauză a celui care pretinde daunele morale. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Reieșind din normele de drept enunțate, Colegiul judiciar consideră că instanța de fond corect a conchis asupra temeiniciei și cuantumului prejudiciului moral, în mărime de 2 000 lei.

Referitor la pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția primei instanțe cu privire la temeinicia acestora.

În temeiul prevederilor art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului- proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În acord cu dispozițiile art. 96 alin. (1), alin. (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În conformitate cu art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice la apărarea drepturilor și intereselor lui legitime în cauzele penale, civile și administrative urmează a fi compensate integral și proporțional cerințelor admise (respinse) de partea adversă.

În acest sens, Colegiul civil subliniază că sumele cheltuite de părți cu ocazia îndeplinirii actelor de procedură corespunzătoare poziției lor procesuale, pe

parcursul desfășurării cauzelor civile, reprezintă cheltuieli de judecată, iar conform art. 90 lit. i) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică fac parte din cheltuielile de judecare a cauzei.

Cheltuielile de judecare a cauzei pornesc de la principiul independenței procesuale a fiecărei părți în procesul civil și au caracter de sancțiune procedurală, iar ca fundament răspunderea civilă delictuală și culpa procesuală a părții care a pierdut procesul. Prin obligarea la plata acestora trebuie să se realizeze acoperirea integrală a prejudiciului cauzat părții care a câștigat procesul.

Aici necesită a fi evidenţiat că pentru a determina cuantumul compensației acordate și pentru a face o apreciere corectă, se va ține cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la soluționarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoştințe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client şi de circumstanțele cauzei; h) natura şi durata relației dintre avocat şi client; i) experiența, reputația și abilitatea avocatului; j) justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

În contextul dat, Completul de judecată reține că la examinarea cauzei civile în prima instanță, Țugui Ion a beneficiat de servicii juridice prestate de avocatul Lungu Alexandru, împuternicit prin mandatul avocațial seria MA nr. 1807345 din 8 decembrie 2023 (f. d. 6), pentru care reclamantul/intimat a achitat suma de 10 000 lei, fapt ce se confirmă prin ordinul de plată din 12 februarie 2024, prin care s-a achitat suma de 10 000 lei.

Prin urmare, cheltuielile de asistență juridică estimate de avocatul Lungu Alexandru în sumă de 10 000 lei sunt reale, rezonabile şi nici necesare.

La fel, prima instanță corect a dispus și compensarea cheltuielilor legate de plata taxei de stat în mărime de 1 161 lei, or acestea au fost suportate de partea care a avut câștig de cauză - Țugui Ion, fapt confirmat prin nota de plată din 28 decembrie 2023 (f. d. 2).

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar respinge ca nefondate alegațiile apelantului privitor la faptul că nu i-a fost comunicată cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate și că n-a fost înștiințat despre acțiunea în cauză, fiindu-i încălcat dreptul la apărare. Or, la actele cauzei este anexat avizul de recepție a citației (f.d. 38), fapt ce confirmă că pârâtul Luchian Nicolae a cunoscut despre litigiul în care este parte.

Pe cale de consecinţă, instanţa de apel relevă faptul că apelantul/pârât, având la cunoştinţă că este parte într-un proces judiciar, urma cu diligenţă să se intereseze de soarta acesteia și să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează şi jurisprudenţa CEDO (cauza Van Harn versus Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanţă.

În acest context art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, stipulează că părţile sunt obligate să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. Instanţa judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmăreşte tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Instanța de apel consideră nefondate argumentele apelantului cu referire la ilegalitatea hotărârii contestate.

În consecinţă, Colegiul judiciar atestă că hotărârea contestată cu apel, a fost adoptată în limitele competenţei, reieşind din temeiurile şi obiectul acţiunii, cu aplicarea corectă a legii care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiţii obiective participanţilor la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

În acest sens, Colegiul civil relevă că argumentele invocate de apelant, în susținerea poziției lor, nu pot fi reținute de către instanța de apel, deoarece se combat cu cele invocate supra şi se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate şi elucidate pe deplin de instanța de fond, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate şi apreciate cu respectarea normelor de drept procedural şi susținute de normele de drept material.

Distinct de cele expuse şi având în vedere faptul că circumstanțele cauzei au fost constatate de către prima instanță şi nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge cererea de apel și de a menține hotărârea contestată.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru-

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de Luchian Nicolae.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 iunie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Țugui Ion către Luchian Nicolae privind restituirea avansului, încasarea prejudiciului moral şi a cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Panov Ana

Judecătorii: Corlăteanu Diana

Bagrin Lucia